

Miercuri, 15 decembrie 2010

Viitorul parteneriatului strategic Africa/UE în urma celui de-al treilea summit UE-Africa

P7_TA(2010)0482

Rezoluția Parlamentului European din 15 decembrie 2010 referitoare la viitorul Parteneriatului strategic UE-Africa în urma celui de-al treilea summit UE-Africa

(2012/C 169 E/06)

Parlamentul European,

- având în vedere Declarația de la Tripoli făcută de șefii de stat și de guvern la 30 noiembrie 2010,
 - având în vedere declarația premergătoare Summitului dintre Parlamentul Panafrican și Parlamentul European din 27 noiembrie 2010,
 - având în vedere articolele 177-181 din Tratatul privind Uniunea Europeană,
 - având în vedere articolul 110 alineatul (4) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât parteneriatul dintre Africa și Uniunea Europeană se bazează pe interesul comun de a pune în valoare potențialul lor combinat;
- B. întrucât Declarația de la Tripoli reflectă dorința mai multor lideri de consolidare a parteneriatului strategic stabilit în urmă cu trei ani între cele două continente pentru a aborda împreună provocările comune și pentru a promova dezvoltarea economică durabilă în beneficiul tuturor popoarelor din Africa;
- C. întrucât Uniunea Europeană este responsabilă de mai mult de jumătate din ajutorul pentru dezvoltare și rămâne cel mai important partener comercial al Africii;
- D. întrucât Africa își diversifică parteneriatele, în special cu țări mari din Asia și America Latină,
1. salută adoptarea Planului de acțiune strategică 2010-2013 și a parteneriatelor conexe și speră că acesta va aduce un plus de valoare față de Acordul de la Cotonou și față de Uniunea pentru Mediterana și că reprezintă materializarea unei abordări ambițioase privind relațiile intercontinentale;
 2. subliniază că principiile fondatoare ale Strategiei comune Africa-UE ar trebui concepute pentru a sprijini nevoile durabile ale țărilor în curs de dezvoltare, cu scopul de a lupta împotriva sărăciei, a garanta venituri și mijloace de trai decente, precum și respectarea drepturilor fundamentale ale omului, inclusiv drepturile sociale, economice și ecologice;
 3. speră că se vor trage lecții din dificultățile apărute la aplicarea primului Plan de acțiune 2008-2010 și speră că intențiile exprimate în principiu în declarația finală a șefilor de stat și de guvern vor fi puse în practică;
 4. constată cu interes că atât sectorul privat, cât și societatea civilă, în special din Africa, ar putea avea posibilitatea de a aduce o contribuție cu mult mai eficientă la această strategie decât a fost cazul până în prezent;

Miercuri, 15 decembrie 2010

Parteneriatul 1. Pacea și securitatea

5. recunoaște, de asemenea, dimensiunea importantă a integrării regionale pentru creștere și dezvoltare și subliniază în special angajamentul din Declarația de la Tripoli de a face pe deplin funcțională arhitectura africană de pace și securitate, în strânsă colaborare cu organizațiile regionale;
6. salută progresele realizate în ceea ce privește punerea în practică a unei arhitecturi africane de pace și securitate pentru a face față provocărilor în materie de pace și securitate de pe continentul african; subliniază, în această privință, importanța finanțării durabile și previzibile a operațiunilor de menținere a păcii din Africa, necesitatea de a crea capacități locale de rezistență la eșecuri și voința de a proteja civilii în conflictele armate;
7. consideră că politica de prevenire a conflictelor este o condiție preliminară esențială pentru o pace durabilă, iar cauzele structurale ale conflictelor ar trebui abordate prin instituirea unei politici de dezvoltare durabile pentru a satisface necesitățile de bază ale populației africane, pentru a combate șomajul, nedreptățile sociale și economice;
8. consideră că adoptarea unui nou act legislativ în SUA privind minereurile provenite din zonele de conflict reprezintă un uriaș pas înainte în combaterea exploatărilor ilegale de minereuri în Africa, care alimentează conflictele și războaiele civile; consideră că Comisia și Consiliul ar trebui să prezinte propuneri similare pentru a asigura trasabilitatea minereurilor importate pe piața UE, ținând în același timp seama de Inițiativa pentru transparență în industria extractivă (ITIE);

Parteneriatul 2. Guvernanța democratică și drepturile omului

9. invită Uniunea Europeană și Uniunea Africană (UA) să abordeze împreună principalele chestiuni care le preocupă, precum reacțiile la crizele politice, și să susțină guvernanța economică pentru a stabili priorități comune în acest domeniu prin intermediul noii Platforme de dialog privind guvernarea și drepturile omului;
10. salută angajamentul comun Africa-UE față de principiile fundamentale, care includ respectarea drepturilor omului, principiile democratice, statul de drept și condamnarea tuturor formelor de terorism;
11. constă că șefii de stat și de guvern se arată în declarația lor „uniți [...] în vederea protecției drepturilor omului pe cele două continente”; insistă asupra principiului universalității acestor drepturi, căruia trebuie să îi corespundă în special măsurile prevăzute în cadrul „Parteneriatului pentru guvernanța democratică și drepturile omului”;
12. regretă profund că, în ciuda angajamentelor repetate față de guvernanța democratică și drepturile omului, Robert Mugabe a fost invitat și a participat activ la cel de-al treilea Summit Africa-UE; solicită tuturor părților implicate să adopte o poziție politică mai puternică în viitor pentru a trimite un mesaj clar cu privire la încrederea fermă a Parlamentului în statul de drept și democrație;
13. îndeamnă ca toate acțiunile din cadrul diferitelor parteneriate să se realizeze în absența oricărei discriminări pe criterii de gen, origine rasială sau etnică, religie sau credință, handicap, vârstă sau orientare sexuală și a oricărei discriminări împotriva persoanelor care au virusul HIV/SIDA;
14. sprijină apelul Parlamentului Panafrican către toate statele membre ale Uniunii Africane de a ratifica Carta Uniunii Africane privind democrația, alegerile și guvernarea;
15. subliniază apelul adresat liderilor africani de către Președintele Consiliului European, Herman Van Rompuy, de a sprijini Curtea Penală Internațională și de a „subscrie pe deplin la principiul luptei împotriva impunității”;
16. îndeamnă UE și UA să se angajeze să coopereze pentru a asigura o mai bună colaborare între Africa și Europa în organizațiile internaționale relevante, în special în cadrul ONU;

Miercuri, 15 decembrie 2010

Parteneriatul 3. Comerț, integrare regională și infrastructură

17. salută acordul dintre UE și UA în vederea inițierii unui dialog politic pentru a găsi soluții la preocupările lor comune legate de acordurile de parteneriat economic; recunoaște că integrarea regională, comerțul și investițiile au o importanță capitală pentru stabilitatea economică și creșterea durabilă;

18. îndeamnă UE și UA să coopereze în domeniul exploatarei durabile a materiilor prime, punând accentul în primul rând pe consolidarea capacităților, guvernarea, dezvoltarea infrastructurilor, investiții, cunoștințe și competențe în domeniul geologiei, precum și pe transparența contractelor de exploatare minieră solicită, în această privință, introducerea unor politici ecologice și durabile din punct de vedere social privind materiile prime, în interesul, de asemenea, al populației;

19. solicită insistent tuturor statelor membre ale Uniunii Africane să faciliteze instituirea unui cadru juridic și fiscal care, pe de o parte, să favorizeze creșterea economică și să atragă investițiile străine directe și, pe de altă parte, să elimine corupția și să reducă birocrăția administrativă și cazurile de administrare defectuoasă;

20. îndeamnă liderii Africii și liderii UE să pună în practică angajamentul de la Tripoli și să utilizeze strategia drept instrument pentru a intensifica comerțul african intracontinental, incluzând pachete îmbunătățite de sprijin pentru comunitățile economice regionale și pentru îmbunătățirea infrastructurii pe teritoriul continentului african;

Parteneriatul 4. Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului

21. ia act de reînnoirea angajamentului țărilor din Uniunea Europeană de a consacra 0,7 % din PIB-ul lor asistenței oficiale pentru dezvoltare până în 2015, ceea ce este esențial pentru a realiza Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului până atunci;

22. se va asigura, în special, că realizarea ODM va fi un element central al punerii în aplicare a tuturor parteneriatelor;

23. reamintește că realizarea ODM depinde de desfășurarea unor activități specifice în ceea ce privește sănătatea maternă, sănătatea infantilă, sănătatea nou-născuților, problemele legate de diferențele de gen, educația, politica funciară și dezvoltarea durabilă, accesul la apă și la instalații sanitare, precum și asistența acordată persoanelor cu handicap; încurajează continuarea programelor din domeniul educației și al sănătății;

24. subliniază importanța garantării securității alimentare pe teritoriul Africii și necesitatea de consolidare durabilă a sectorului agricol și al pescuitului din Africa, în special în ceea ce privește micii fermieri și pescari;

25. reamintește rolul predominant al agriculturii în economiile naționale africane; subliniază așadar rolul central, pentru sectorul agricol african, al armonizării normelor sanitare și fitosanitare, precum și al consolidării capacităților;

26. regretă că, în cadrul summitului, nu a fost abordată problema actualelor achiziții de terenuri arabile în Africa de către investitori străini ce beneficiază de sprijin guvernamental, care, în cazuri de gestionare deficientă, amenință securitatea alimentară locală și pot avea consecințe serioase și ample;

27. consideră că liderii africani și liderii UE ar trebui să-și dovedească angajamentul real față de crearea unui mecanism pentru a împiedica scurgerea ilicită de capital în scopuri de evaziune fiscală, față de promovarea transparenței depline privind rapoartele defalcate pe țări și față de sporirea presiunii internaționale asupra tuturor jurisdicțiilor care ar putea permite fraudă sau evaziunea fiscală în Africa;

Parteneriatul 5. Energia

28. consideră că energia regenerabilă este vitală pentru dezvoltarea economică și socială a Africii și subliniază apelul lansat de Președintele Barroso privind o revoluție energetică ecologică în Africa;

Miercuri, 15 decembrie 2010

29. salută programul de cooperare Africa-UE în domeniul energiilor regenerabile, precum și obiectivele politice fixate la reuniunea la nivel înalt privind energia din septembrie 2010 de la Viena, care trebuie atinse până în 2020, inclusiv în ceea ce privește accesul unui număr suplimentar de o sută de milioane de cetățeni africani la servicii energetice moderne și durabile, dublarea capacității conexiunilor electrice transfrontaliere și a nivelului de utilizare a gazului natural în Africa, intensificarea utilizării energiilor regenerabile în Africa și creșterea eficienței energetice în toate sectoarele pe continentul african;

Parteneriatul 6. Schimbările climatice

30. invită Uniunea Europeană și Uniunea Africană să își unească eforturile pentru a reduce emisiile generate ca urmare a despăduririlor și a degradării pădurilor;

31. reamintește angajamentul Uniunii Europene de a consacra 7,2 miliarde EUR în perioada 2010-2012 unor inițiative și proiecte urgente de combatere a schimbărilor climatice, o parte considerabilă din această sumă fiind disponibilă pentru Africa;

32. subliniază faptul că cele mai sărace popoare ale lumii sunt în primul rând și cel mai grav afectate de schimbările climatice și invită toate părțile implicate să sprijine țările în curs de dezvoltare să se adapteze la impactul schimbărilor climatice și să se dezvolte cu emisii reduse de carbon în vederea eradicării sărăciei;

33. constată că realizarea de progrese spre o înțelegere mondială privind schimbările climatice este esențială pentru rezolvarea problemei sărăciei și, în acest context, subliniază potențialul uriaș al unor resurse naturale precum soarele, vântul, râurile și mările, de care țările din Africa dispun adesea din plin;

Parteneriatul 7. Migrația, mobilitatea și ocuparea forței de muncă

34. remarcă efectele pozitive ale migrației și insistă asupra necesității unei strategii comune însoțite de un calendar și de proiecte specifice pentru a reduce efectele negative ale migrației ilegale;

35. reamintește angajamentul tuturor partenerilor de a crea locuri de muncă mai numeroase și mai bune prin promovarea unei creșteri durabile și integratoare;

36. salută consolidarea programelor existente de promovare a mobilității studenților și a cadrelor universitare, precum și inițiativele precum Universitatea Panafricană și cea menită să armonizeze structurile și programele de învățământ;

37. consideră că exportul de inteligență reprezintă o problemă majoră în Africa și că profesioniștilor care și-au părăsit țara ar trebui să li se ofere stimulente puternice pentru a se întoarce și a aplica avantajele formării lor în țara de origine;

Parteneriatul 8. Știința, societatea informațională și spațiul

38. salută lansarea unui dialog la nivel înalt, între înalți funcționari și miniștri, în domeniile științelor și tehnologiilor pentru a consolida cadrul de cooperare științifică și tehnologică, cu scopul de a accelera creșterea economică și dezvoltarea socială în Africa;

Observații generale

39. constată absența reprezentanților Sudanului, ale cărui autorități nu se consideră angajate prin Declarația de la Tripoli a șefilor de stat și de guvern, și dorește aplicarea tuturor elementelor Acordului de pace din 2005, prevăzute în această declarație, inclusiv a referendumului programat în ianuarie 2011 care trebuie să permită locuitorilor din Sudanul de Sud să își aleagă singuri destinul;

40. regretă că anumiți șefi de stat și de guvern ai unora dintre cele mai importante state membre ale Uniunii Europene nu au putut participa la Summitul Africa-UE;

Miercuri, 15 decembrie 2010

41. regretă că Strategia comună Africa-UE nu este însoțită de un plan de finanțare și solicită din nou înscrierea FED în buget în vederea garantării unui control parlamentar asupra implementării diferitelor instrumente financiare ale UE utilizate pentru realizarea diverselor parteneriate;
42. speră într-o implicare mai mare a organelor ministeriale în procesul de punere în aplicare a acestei strategii;
43. solicită ca Parlamentul Panafrican și Parlamentul European să își poată exercita rolul de supraveghere asupra aplicării planului de acțiune strategică;
44. invită parlamentele naționale ale tuturor țărilor din Africa și din Uniunea Europeană să analizeze planul strategic și să organizeze dezbateri pe această temă;

*

* *

45. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului Uniunii Europene și Comisiei Europene, Consiliului și Comisiei UA, Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, guvernelor și parlamentelor statelor membre, Adunării Parlamentare Paritare ACP-UE și Parlamentului Panafrican.

Drepturile fundamentale în Uniunea Europeană (2009) - punerea efectivă în aplicare după intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona

P7_TA(2010)0483

Rezoluția Parlamentului European din 15 decembrie 2010 referitoare la situația drepturilor fundamentale în Uniunea Europeană (2009) – punerea efectivă în aplicare după intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona (2009/2161(INI))

(2012/C 169 E/07)

Parlamentul European,

- având în vedere preambulul la Tratatul privind Uniunea Europeană, în special a doua liniuță și liniuțele patru-șapte,
- având în vedere articolele 2, 3 alineatul (3) a doua liniuță, 6 și 7 din Tratatul privind Uniunea Europeană,
- având în vedere Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene din 7 decembrie 2000, astfel cum a fost proclamată la 12 decembrie 2007 la Strasbourg,
- având în vedere Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (CEDO),
- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Strategie pentru punerea în aplicare efectivă a Cartei Drepturilor Fundamentale de către Uniunea Europeană” (COM(2010)0573),
- având în vedere toate convențiile și recomandările relevante ale Consiliului Europei și ale Națiunilor Unite, inclusiv organismele specializate de monitorizare, în domeniul drepturilor fundamentale,
- având în vedere hotărârile și jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene (CJ) și ale Curții Europene a Drepturilor Omului,